

Ki Tisa “Wanneer gij telt”

Exodus 30:11–34:35

1 Koningen 18:1–39

1 Samuel 16-18

Alleen als Jij ook gaat!

Iedereen die kinderen heeft zou in staat moeten zijn deze Torah portie goed te begrijpen. We hebben allemaal wel momenten ervaren dat onze kinderen ongehoorzaam zijn, maar zo af en toe doen ze iets dat je naar hen doet kijken en zeggen, “verdwij voor een tijdje van onder mijn ogen!”

Het is één ding als onze kinderen zoiets doen, maar deze week lezen we hoe de Hebreëen zover over de schreef gingen, tot op het punt dat Abba aan Mozes zei dat hij met het volk moest optrekken, maar dat Hij hen echt niet meer in Zijn nabijheid wilde.

Als we terugdenken aan wat ze gedaan hadden, kan men het Yah eigenlijk niet kwalijk nemen dat Hij niet meer bij die lui wou zijn. Denk alleen maar even aan die gouden kalf episode, dan zal je moeten toegeven dat dit wel echt erg over de top is. Om van de juwelen, die Yah jou gegeven heeft om een tent voor Hem te maken, een gouden kalf te maken om te aanbidden is redelijk slecht. Plaats daar nog boven op dat het volk toen ze dat kalf aanbaden, zeiden dat het dit kalf was dat hen uit Egypte had gebracht. De daar nu nog bijkomende leugens over hoe dat kalf tot stand was gekomen, stapelt belediging op verwonding. Trouwens, dacht Aaron nu werkelijk dat zijn broer dit zou geloven, goud in het vuur gooien en een kalf dat er aan de andere kant uitspringt? Komaan Aaron? Het is geen wonder dat HaShem zei dat Hij met deze lui niet wilde verder gaan.

Mozes bevindt zich hier in een echt dilemma. Yah zegt aan Mozes dat hij met het volk moet optrekken, maar Hij gaat met hen niet mee. Bedenk wel, dat als Yah niet met hen meegaat, dan gaat de wolk niet met hen mee. En als de wolk hen verlaat, zal het manna hen dan ook verlaten? En als het

manna stopt, wat zal er dan gebeuren met de rots die hen water geeft? Dit kalf begint hen echt duur te staan te komen en Mozes weet heel zeker dat als Zijn aanwezigheid niet met deze mensen gaat, ze heel vlug beenderen zullen zijn, verstrooid in de woestijn. Het komt erop neer dat Zijn- al dan niet aanwezig zijn een kwestie is van leven of dood. Te midden van dit alles neemt Mozes waarschijnlijk het beste besluit dat hij ooit in zijn leven nam, als hij opkijkt naar de hemelen en rechtaan zegt, “ Als U niet zelf met ons meegaat, doe ons dan van hier niet optrekken.”

Mozes begrijpt heel goed dat de eerste stappen die hij zonder Yah's aanwezigheid neemt, stappen zullen zijn die het einde markeren van hem en de mensen die hij leidt.

Nu, hoeveel kunnen we van Mozes leren deze week? Zelfs het stellen van die vraag lijkt mij een beetje dwaas, maar het is er wel één die we allemaal zouden moeten overwegen. Misschien kunnen we onszelf eerst een andere vraag stellen; meer iets in de zin van “ hoeveel van ons leven -beleven we al zonder Zijn aanwezigheid? “ Sta daar eens een momentje bij stil. Hoeveel besluiten nemen we dagelijks zonder Hem daarin te betrekken? Hoeveel dagen beginnen we zonder enige tijd in Zijn Woord, of zelfs zonder één enkele gedachte aan wat Zijn plannen voor ons die dag zouden zijn. Misschien moeten wij niet dezelfde verklaring afleggen als Mozes, die zei dat hij niet zou vertrekken als Abba zijn tegenwoordigheid terugtrok. Misschien is wat wij zouden moeten vragen, dat het ons niet langer zou toegelaten worden nog een stap te zetten zonder dat Zijn aanwezigheid ons teruggegeven is. Misschien is het beste wat wij kunnen doen, berouw te tonen omdat we al zover gegaan zijn zonder Zijn aanwezigheid, dingen doende die niet gebaseerd zijn op Zijn aanwijzingen, maar die eerder gebaseerd zijn op ons eigen gouden kalf van onafhankelijkheid.

De beste plaats voor ons, om aan onze reis- van ons eigen Torah ontvangen te beginnen, is niet te wijzen naar de Hebreëen en op te merken hoe slecht zij tegenover Abba handelden, maar veeleer te beginnen met onze het vermalen van onze eigen gouden kalveren en vragen dat geen dag meer mag voorbijgaan zonder dat Zijn aanwezigheid ons teruggegeven is. Hoe dan ook, mogen we in volle overeenstemming met Mozes komen, dat als Zijn tegenwoordigheid van deze dag af aan niet met ons gaat, we er niet er niet zullen over denken ergens naartoe toe gaan! De grotere exodus? Niet zonder Hem , geen sprake van !

Mike Clayton www.joinedtohashem.org
Ned.vert.S.van Goethem